

స్త్రీ స్త్రీలవలె పరిచయం చేసిన హెడ్ మాస్టరు యింకెవరికొక వేతుకు తున్నాడు పరిచయం చెయ్యడం వ్యక్తం లింకెవరునా? అని నేనూ అలోచిస్తున్నాను.

—స్త్రీలూ రూమ్ వైపు వెళ్తున్నప్పుడు అక్కడ హెడ్ మాస్టరు “ఏం? సార్!”

స్త్రీలూ పీచరు ‘లాట్’ లో ఉన్నాలో లేదో జూడు”

ఎర్రయ్య ‘లాట్’ వైపు వరుగుతాడు పీచరు దివిషంట్ తిరిగివచ్చి “ఉన్నారాసార్!” అన్నాడు.

“రండి ‘లాట్’ మానవల్నూ ఉంటుంది—స్త్రీలూ పీచరు పరిచయనూ కలుగుతుంది” అంటూ లాట్ వైపుగా నడిచాడు హెడ్ మాస్టరు.

స్త్రీలూ మేగజై వేదో తిరగేస్తున్న మంజుల దెబ్బ తిరిగి మానీ హెడ్ మాస్టరుతో బాటు మరో అవసరం వ్యక్తం చేసి మానీ కాలేజీ ఆశ్రయించింది.

“అవు! స్త్రీలూ పీచరు. దివ. మంజుల ...

ఇతను రంగాలావుకు బదులు వచ్చారు. పేరు ప్రకారం”

“మస్తీ” అన్నాను. మంజుల ప్రతి నమస్కారం చేసింది. కానీ, ఆ ముఖంలో మాడ్డా మన్నా ఒక్క సంతోష రేఖ లేదు

హెడ్ మాస్టరు లేవరేటికీ సంబంధించిన ప్రశ్న లేవో అడుగుతున్నాడు

మంజుల యిష్టంగా ఉంటే జవాబు చెప్తాంది. కష్టంగా ఉంటే మానుకోవోంది. హెడ్ మాస్టరు కిచ్చిన సలహా మంజుల యిష్టం పోకడం మానీ నాకు చెప్పలేనంత ఆశ్రయం కలిగింది కొత్తగా వచ్చిన స్త్రీలూ వస్తువులను చూస్తున్నాడు హెడ్ మాస్టరు

మంజుల నిర్దిష్టంగా మేగజైను తిరగేస్తాంది. అసలు మంజుల అందమంతా ఆమె కళ్ళల్లో చిందినవింది నాకు

మనిషి అంత పొడగిరి కాకున్నా, ‘హై హీల్స్’ వేసిందానివల్ల పొడంగా కనిపిస్తోంది. చామనచాయ.

కొల ముఖం. నిశాంకై న కళ్ళి కళ్ళి. చూడగానే అందగల్గి అని చెప్తాయి

రెండుజడలేనీ నడివెల్లిన చుట్టిన చుట్టూ—చుట్టూచుట్టూ అందంగా అమర్చిన జాణి పుష్పాలా మంజుల అందాన్ని రెట్టింపు చేశాయి

చెప్పల్లో చిక్కారు అకుల్లాంటి బంగారు కమ్మలూ కుడివేలిలో రెండు బంగారు గాజులూ, ఎక్కడో వేలి కో వాచీ తప్ప మరే ఆభరణాలూ లేవు

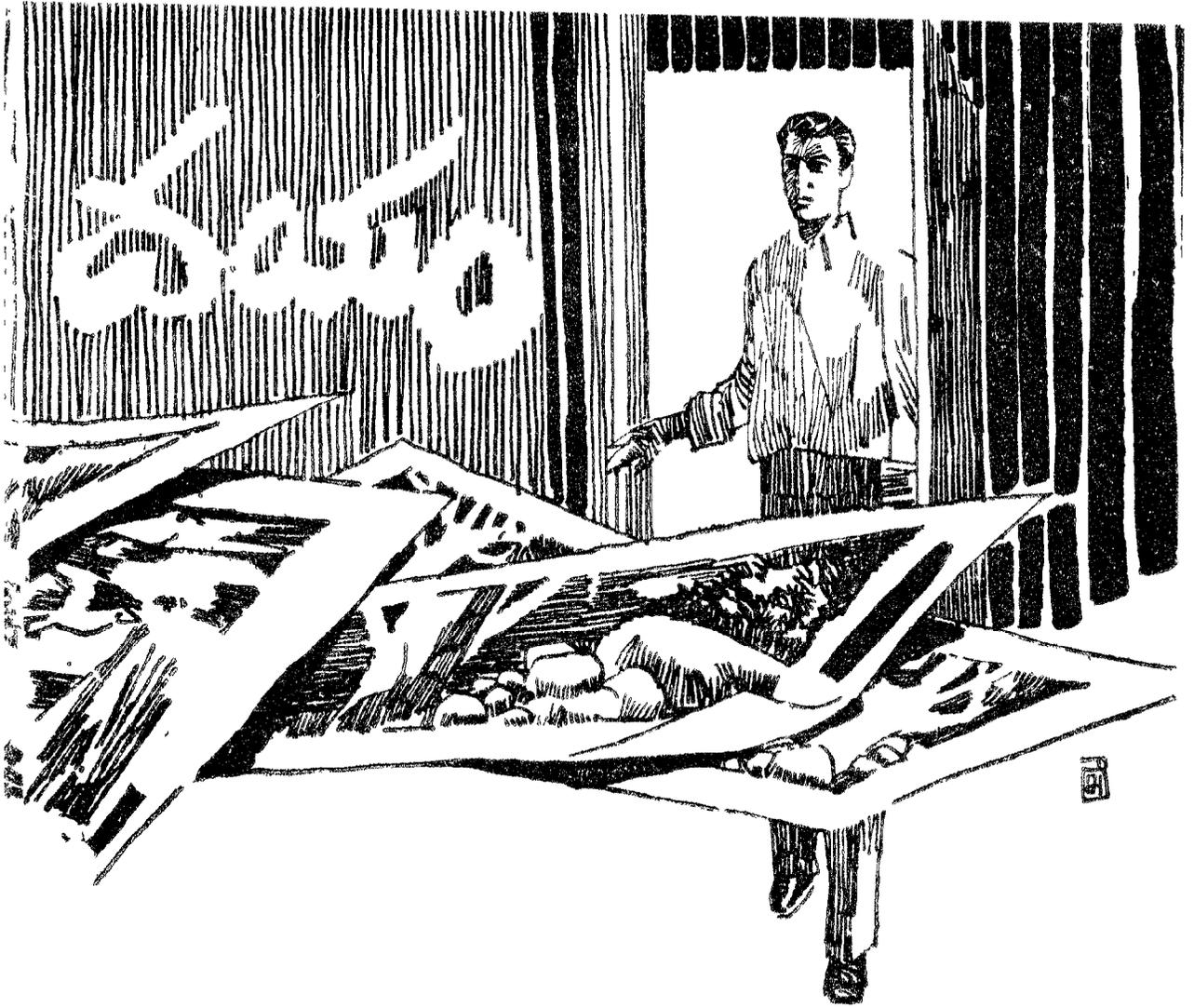
గులాబిరంగు పిషాన్ చీలా, అదే రంగు సీటి వాళీ పీచరు సాయుగా నిస్తుంది.

“ఇక వెళ్తామా?” హెడ్ మాస్టరు నాన్నా మానీ అన్నాడు.

“ఊ! లాట్ చాలా పిలుగా ఉంది—మంజుల వైపు మానీ నన్నుగా నన్ను అన్నాను

“థ్యాంక్స్!” అంది మంజుల మేగజైనుతో నుండి ఆతల్లకుండానే!

ఆ కరంతో మృదుత్వం గానీ— మర్యాద గా లేవు.

నేను కొంచెం ఆశ్చర్యపడ్డం— బాధపడ్డం జరిగింది ఇద్దరం లాభీ నుండి రిడింగ్ రూమ్ వైపు నడిచాము మ్యాఫుల మధ్య పెయింట్ చేసినవన్న కొన్నిటిని చూడడంలో మునిగిపోయాను

“ఆ పెయింటింగ్లు వేసి దొవరండి?”

“మంజుల”

“ఆ!”

“అవును, మంజుల చాల చక్కగా పెయింట్ చేస్తుంది పెయింటింగ్లుంటే మీ కివ్వమా?”

“ప్రాణం!”

హెడ్ మాష్టరు నన్ను “యిక పోదామా?” అన్నాడు మంజులగురించి అలోచిస్తూ ఆయన వెనకే నడిచాను నా టైమ్ లైటిల్ కాగితం చేతిలో పెట్టి ఆయన ఆఫీసు కాగితాల్లో బడ్డారు వేసు స్టాప్ రూంలో కొచ్చి కూర్చున్నాను

అయిదు సంవత్సరాలుగా పనిచేస్తున్న తనక్రింద పనిచేసే వారిని సగౌరవంగా చూపే హెడ్ మాష్టరును నే నింతవరకూ చూశ్లేదు అంతటి సహృదయుడి క్రింద పనిచెయ్యటం నా కెంతో ఆనందాన్ని కలిగించింది

పదిరోజులు జరిగిపోయాయి ఈ పది రోజుల్లో నే గమనించింది—మంజుల ఒక్కరోజు కూడా ‘స్టాప్ రూం’లోకి రాకపోవటం— స్కూల్లోనూ అంతగా కనుపించకపోవటం. రెండు

సార్లు కావాలనే లాభీ వైపు వెళ్లాను. లాభీకు లాభం వేసింది బహుశా క్లాసు కెల్లి ఉండొచ్చు నని తిరిగి వెళ్లిపోయాను స్టాపులో ఎవరినన్నా మంజులవిషయం అడిగి తెలుసుకుండా మను కున్నా గాని— మెళ్ళగా వాళ్ళే చెప్పకపోతారా అని వూర్కున్నాను

ఆ తరువాత రెండురోజులు నేను కష్టపడి కనిపెట్టిన విషయం—ఫివ్ ఫారమ్ కు నా ఇంగ్లీషు క్లాసు కాగానే సైన్సుకు మంజుల వస్తుందని. అందుకని కావాలనే నా క్లాసు లేటుగా వదిలాను మంజుల అయిదునిమిషాలు వరందాలో నిల్చుంది

“సారీ మిన్ మంజులా!” చిరునవ్వుతో అన్నాను మంజుల ఏ జవాబు చెప్పకుండా నేరుగా క్లాసులోకి వెళ్లిపోయింది జవాబు చెప్పకుంటే పోయి! కనినం కన్నె త్తయినా చూశ్లేదు!

నాలో పట్టుదల ఎక్కువైంది మర్నాడు పదినిమిషాలు కావాలనే లేటు చేశాను

మంజుల వరందాలో నిల్చాను—శూన్యంలోకి చూస్తూంది “వెరీ సారీ! మిన్” నేను చెప్పేది గూడా విప్పించుకోక గాలి దుమారంతో తోపల

కెల్లింది.

నాకు పట్టుదల మరి పెరిగింది. వారం రోజులు అదే మోస్తరుగా జరిగింది. శనివారంరోజు సైన్సు పీరియడవి పిల్లలు చెప్పున్నా వినిపించుకోక ఆ పీరియడంతా నేనే తీసుకున్నాను

క్లాస్ సొదిలి వరందాలోకి వచ్చేసరికి మంజుల లాభీ వైపు వెళ్తోంది

ఏమిటి మనిషి! ఎందుకా రీవి! గొప్ప! వారం రోజులుగా పరీక్షగా చూస్తున్నాను మంజుల పిప్సాన్, వైలాన్ తప్ప మరో రకం చీర కట్ట లేదు మంజుల ఆధిరుమలు కొన్ని నాకు వెగటు కలిగించాయి మంజులపై నుంచి అభిప్రాయం ఏర్పడేందుకు అడ్డు తగిలాయి

రిడింగ్ రూంలో మంజుల పెయింట్ చేసిన మనోహరదృశ్యాల కళ్ళ ముందు ప్రతి నిమిషం మెదుల్తున్నాయ్ వాటియొక్క సౌందర్యం, లావణ్యం మంజుల హృదయంలో గూడా ఉందని— అయితే అది ఏ కారణంచేతనో గుప్తంగా దాచబడి ఉందనీ, ఆ సౌందర్య నిక్షేపాన్ని మట్టిలో కలిపి పోసికుండా బైటకి తియ్యాలనీ ఓ తియ్యని అశ చిగురించింది

సోమవారం రోజు హెడ్ మాష్టరు పిలుస్తున్నారంటే ఎందుకోనని వెళ్లాను.

"విమిటి మనిషి! క్షణానికోరంగు - ఊసర వెల్లిలా!"

అనుకున్నాడు ప్రకాశం మంజుల విచిత్ర ప్రవర్తనమూది. కాని ఆమె కథ విన్నవలరువాత . . . . .

"కూర్చోండి"

పాడేమాస్టరుకు ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నాను.

"దేశంలో ప్రతి ఒక్కరూ తాము తీసుకోవే తీలానికి తగినంత పని చేస్తే—దేశం యీపాటికి ఎంతో అభివృద్ధి చెందేది" చిరునవ్వుతో అన్నాడు పాడేమాస్టరు. నాకేం అర్థం కాలేదు

"వీరై నంతవరకు క్లాసులు ఎగవేసేవాళ్లనే తూకాను గానీ, మీలా తక్కినవాళ్ల క్లాసులు గూడా తీసుకొని పనిచేసేవాళ్ల నింతవరకూ నేను మాడలేదు."

"అలా ఉండడం బాగుంది—అయితే సైన్లలో క్లాసులు తీసుకోవచ్చు! కాని యితర్ల పీరియడ్లు తీసుకోవటం మాత్రం బాగులేదు!" నవ్వుతూనే అన్నాడు.

"అబ్బ! ఎంత దయగా దండిస్తా రీయస్ అని పించింది అంత బాధలోమా!"

'ఇందంతా మంజుల పనే! ఆ మాట నాతో అంటేనే? రత్నాలు రాలాయా? అంత చిన్న విషయం పాడేమాస్టరు వరకూ రాలాలా? చాలా! మర్యాద మంచి లేదు ఎంత చదువుంటేనే? "పాఠబాటైంది" లేస్తూ గొడగాను పాడే మాస్టరు చిరునవ్వుతో సాగనంపాడు

వివిధంగా ప్రతికారం తీర్చుకోవడమూ అవి ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాను ఆ ఆలోచనలతోనే ఓ వెల జరిగిపోయింది. ఓ రోజున లాద్ మీదుగా పోవాలన్నప్పుంది

"మిస్టర్ లాద్ నుండి మంజుల కేకపెట్టింది వినిపించుకోవట్టే ముందుకు సాగాను ఈసారి యింకా గట్టిగా ఏర్పింది తప్పించుకోలేక తిరిగి మూకాను మంజుల చెయ్యి వూసేంది. తప్పదను కొని లోపం కెళ్లాను

"పిలుస్తాంటే విప్పించలే." విమిటి ఆ బౌద్ధవ్యం! విప్పించి నా వలక అవి ఎక్కడో రానుంది? "వినిపించింది"

"అలాగా! చెవుల్లో చెట్లు మొల్పాయమో తనుకున్నా" "ఎందుకు పిల్వారు?" "కాండలేం?"

"కెళ్లాది. అర్థంలేదు పని ఉంది" "కానీ మాస్టరు. మీ కో పెయింటింగ్ యివ్వు కున్నారా" "ఉహూ"

"విమిటి! ఏది కావాలో తీసుకోండి!" ఓ అరదణను పెయింటింగ్ నా ముందు ఉంది అంది అన్నింటా ఏది బాగుందో వాకు తెలియదు.

అన్నింటా ఏది బాగుందో వాకు తెలియదు.

కథ

అప్పి బాగున్నట్టే ఉన్నాయి. దిక్కు తెలిక మంజుల ముఖంలోకి చూసాను.

టెబులుమీద మోచేతు లాన్ని—మోచేతులో గడ్డం పెట్టుకుని నా ముఖంలోకి చూస్తున్న మంజుల పకాల్చి నవ్వింది

నవ్వుడం కూడా తెలుసునవ్వుమాట!

"ఎందుకూ?" చిరాగ్గా అన్నాను

"మీ తెలివితక్కువకు! అనలు మీదేవూరు?"

"వల్లకాదు" మండిపోయింది నిజం చెప్పాడూ!

"అసాధ్యులే!"

"నా అసాధ్యం ఏం కప్పించింది?"

"కాకపోతే, వల్లకాట్లోంచి ఎలా వచ్చారు?"

పెయింటింగ్ చూస్తున్నాను

'కారా'

ఒకరోజున నేను నాస్నేహితుడు హోటల్ కు వెళ్లాము. అర్డరు ఇచ్చేవాళ్ళే డబ్బులు ఇవ్వాలి. మావాడు అర్డరు ఇస్తాడని నేను, నేను ఇస్తానని వాడు చూస్తూన్నాము. ఇలా కొంచెంనేపు గడిచింది. మా వాడిని కబుర్లలోకి దింపాను. "ఒరేయి, నేను కనుక ఈ ఏడాది పరీక్షలో పాసయితే మానాన్న కారు కొనిస్తానన్నాడురా" అన్నాను నేను మెల్లగా. మావాడు ఆకృత్యంతో "కారా" అని అడిగాడు. వెంటనే సర్వరు మా ఇద్దరికీ చెరో ప్లేటు 'కారా' తెచ్చి ఇచ్చాడు.

డి. కంకర్, ఇ. గుదర్కర్ (మంచిర్యాల)

"అంత కష్టం పెండుకూ! అన్నీ తీసుకు వెళ్ళండి!"

"అక్కణ్ణేదు" "అస లక్కణ్ణేదా? మరేం ఫర్వాలేదు ఇలా యిన్ని ఆలా వెళ్ళండి" నా చేతుల్లోని పెయింటింగ్ చివాల్లు లాక్కొచ్చి డ్రాయర్లో పెట్టుకుంది.

నాకు ఏడు పాచ్చినంత పనయింది కోపం, ఉక్రోషం పొంగాయి

విమిటి మనిషి! క్షణానికో రంగు—ఊసర వెల్లిలా! మంజుల ఎగతాళి చేస్తున్నా పట్టించుకోక చరచరా వెళ్లిపోయాను

ఆరోజంతా మంజులగురించే ఆలోచించాను ఓ రోజున సైన్సు పీరియడ్ అయిపోయినా లాద్ నుండి పిల్లలు రాలేదు క్లాసులో కూర్చొని పిల్లలకోసం ఎదురు చూశాను ఇంటర్వల్ అయింది తీసికెళ్లిన ఇండియాదేశపు చటం నన్ను చూసి జాలిగా నవ్వింది

"విక్స్ ఫరిమెంట్ చేస్తున్నందువల్ల లేటయింది సార్ సైన్సు టీచరు ఏమనుకోవడని చెప్ప మన్నారు" అన్నాడు లీడరు "మనకార్యం చేకూరు!"

క్లాసు లీడరు కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూశాడు. కళ్ళు ఎర్రజేసి పాడేమాస్టరు రూంవైపు నడిచాను రూం తాళం పెట్టింది ధర్మయ్యను కేక పెట్టి పాడేమాస్టరు ఎక్కడ కెళ్లారని అడిగాను. "చిన్న పాపకు బాగులేదంటే వెళ్లారు"

స్కూలు వదిలొక పాడేమాస్టరుగారింట్లో నుడిగాలిలా వాలాను

పాడేమాస్టరు భుజం తట్టి కార్యవెట్టారు "అర్థంలేదు పనేమన్నా ఉందా?" చిరు నవ్వుతో అడిగారు

తల ఉపాసు పాడేమాస్టరు ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చొని విమిటి చెప్పమన్నట్టు చూసారు "ఈరోజు మంజుల నా పీరియడ్ తీసుకుంది" పాడ్మాస్టరు బాదగా వచ్చారు

"మంజులంటే మీ కెండు కంఠ కోపం?" నా కళ్ళలోకి చూస్తూ అడిగారు నా కే జవాబు లోచలేదు

"నే నారోజు ఒక పీరియడ్ తీసుకున్నందుకు కంప్లయింట్ చేసింది ఈరోజు నా పీరియడ్ ఎలా తీసుకుంటుంది?" జవాబు చెప్పటం చేతకాక ఎదురు ప్రశ్న వేశాను

"నిజమే! అయితే మంజుల నన్నడిగే ఆలా చేసింది మీ పర్మిషన్ తీసుకోలేదనే కదూ! మీ కోపం చూసిందట— మీరు కనుపించక పోవటంతో నన్నడిగింది"

అబద్ధం! కుడ్డ అబద్ధం! నాలో మాట్లాడేందుకు ముఖం వెళ్లలేదు "నే నక్కడికీ వెళ్లలేదు స్టాప్ రూంలోనే ఉన్నాను" పెద్దగా అరిచాను

"మాడు ప్రకాశం! మంజుల నీ కేమి పని చేసిందని, ఆమెమీద అంత కోపం? నువ్వింకెవైన ఆమె పూదయం ఇప్పటికే మోడుబారింది ఇంకా క్రూరంగా ప్రవర్తించి ఆమె పూదయాన్ని బందగా మార్చేందుకు దయచేసి ప్రయత్నం చేయకు

హెడ్మాస్టరు కళ్ళలో నీళ్లు నిలిచాయి
నేను నిరుత్తరుడవ్వే కూర్చున్నాను
“ఇంకొన్నాళ్లు ఇలాగే ఉంటే మంజుల తప్ప
కుండా పిచ్చిదైపోతుంది నాకు తెలుసు” తనతో
తనే గొణుక్కున్నాడు
“ఏమిటి మీ రనేది ?” నా తల గిర్రున
తిరిగింది

“మంజుల విషయం మీకేం తెలియదా ?
టీవర్చు ఎవ్వరూ మీతో ఏం చెప్పలేదా ?”

“చెప్పారు లేనిపోని గొప్పలు చెప్పుకుంటుందని
కార్నా—నాకర్నా— మిడెలూ—ఓహో ఎంచేతో
మరి నన్ను వదిలేసింది” సన్నగా నవ్వి అన్నాను

“దానిక్కారణం నేనే — ‘నీ విషయం మంతా
ఆయనకు తెలుసు’ అని చెప్పాను ఏంటో
ఈ జీవితం నిజంగా విచిత్రమైంది ప్రకాశం !”

నేను జానపట్టు తలూపాను పూద
యంలో చెయ్యిపెట్టి దేవిపట్టుయింది నే నను
కున్నట్టు మంజులకు అహం, గర్వం, రీచి —
అవేం లేదా ? ఇవన్నీ పిచ్చి పనులా ? మంజుల
వెనరూ పిచ్చిదనుకోరే ?”

“చూడ్డానికి మంజుల పిచ్చిదానిలా కనుపిం
చదు” మెల్లగా గొణిగాను

“పిచ్చిదంటే విధుల్లో పరిగెత్తి గోలచేస్తూ
రాళ్లు విసరడం కాదు ప్రకాశం!—నలుగురిలో
ఎలా మెలగాలో — ఎలా మాట్లాడాలో తెలిసి
పిచ్చిది అమాయకులాలని చెప్పలేను గానీ — ఒక
విధంగా ఆమె పూదయంలోని మార్గదర్శనం —
మాధుర్యం మన కారిన్యానికి యింకపోయాయి”

“మన మేం చేస్తాం ?”

“నిజంగా నీకు తెలిదా ?”

“తెలిస్తే ఎందు కడుగుతాను ?”

“మంజుల నాన్న—నేను ప్రాణ స్నేహితులం.
మా యింటి ప్రక్కనే మంజులవాళ్లుండేవారు
మంజుల ఫిర్దుసారం చదివే రోజుల్లో వాళ్ళమ్మ
ఎవరితోనో లేచి వెళ్లిపోయింది పూర్తిగా తెలి
యని నయనూ కాదు ఆ తప్పు తను చేసి
నట్టే బాధపడేది ఇరుగూ, పొరుగూ మంజుల్ని
చూపుతోనే హింసించారు వాళ్ళ నాన్న తట్టు
కున్నాడు కాని, మంజుల తట్టుకోలేక పోయింది
ఇతర్ల ముఖం చూసేందుకు భయపడేది నే
నప్పుడు వాళ్ళకు ఇంకొకటి తీచర్చి అతి కష్టం
పీచ మంజులను స్కూలుకు తీసుకు రాగలిగాను—
చూడు ప్రకాశం ! తల్లిదండ్రులు చేసిన అవివే
కపు పనులకు బిడ్డలెంత బాధపడతారో” గద్గద
కంఠంతో అన్నారు హెడ్మాస్టరు

“అవును”

“ఆ రోజునుండి మంజుల మారిపోయింది
ఎవరో మాట్లాడేది కాదు స్నేహితులు లేరు
క్లాసులో సారాలు వినేదో లేదో నా కనుమానమే—
ఎప్పుడు చూసినా ముఖంలో బాధ—ఓరోజు
దగ్గరకు పిలిచి “ఎందుకు తల్లి అలాగంటా”
వని అడిగాను

“నన్నందరూ ఎగతాళి చేస్తారు అనప్పించు
కుంటారు. నేనేం చేశాను మాస్టరూ ?” కన్నీ
ళ్ళతో అంది మంజుల

“ఏం జవాబు చెప్పేది ?”

“ఊ... .”
“నిన్నెవరూ అలా చూడకంభేదు తల్లి ! భ్రమ
పడ్తున్నావు నీ నీడను చూసి స్వేభయన
తున్నావు ఎప్పటిలాగ అంతరి ఆడుకో —
మాట్లాడు” అన్నాను “ఉహూ నా చేతకాదు”
అని దోసిట్లో ముఖం పెట్టుకుని ఏడ్చింది
ఎప్పుడూ యిలా ఉంటే పిచ్చి పడతుందని—
ద్రాయింగు నేర్చుకునేందుకు వో మాస్టర్లు కుది
ర్చాము” ఎప్పుడూ ఏవో పిచ్చి గీతలు గీసు
కుంటూ ఉండేది—

ఆ సంవత్సరం ఫోర్త్ ఫామ్ ఫెయిలయింది
ఆ వేసవిలోనే టైఫాయిడ్ బ్రుదమొచ్చి అందరం
ఆశ వదులుకున్నాము నేనూ—వాళ్ళ నాన్న
మంచం కనిపెట్టుకొనే ఉన్నాం భగవంతుడి దయ
వల్ల మంజుల కళ్ళు తెరిచింది ఇక ఈ పూల్లో
ఉంచితే మంజుల పరిస్థితి మరి అధ్యాత్మమై పోతుం
దని గుంటూరు కాన్వెంటులో చేర్చాము ఇది
వాళ్ళ నాన్న కేక్కి మించిన పని అయినా తప్పదు
కనుక ఆల్టా చెయ్యోత్సాహించి చదువుమీద ద్యాస
కలిగింది కానీ—మంజుల పూర్తిగా మారిపోయింది.

“పిల్లల్లో వాళ్ళమ్మ చనిపోయిందన్నీ వాళ్ళ నాన్న
లాయరచినీ—రెండు మిడెలూ—కార్నా— ఏమి
టేమిటో గొప్పలు చెప్పుకునేది పోయిన తన
గౌరవాన్ని యీ లా గన్నా పొందాలనుకుందేమో
పిచ్చితల్లి ! అసలు విషయం కనుక్కోని పిల్లలంతా
తెగ ఏడ్చించేవాళ్ళ గుంటూరులో ఎస్ ఎస్
ఎల్ సి పాసయ్యింది గుంటూరులోనే ఉంచటం
యిష్టంలేక మద్రాసులో కాలేజీకి పంపాము అప్ప
టికే ఉన్న ఒక్క యింటిమీద అప్పు పూర్తిగా
పెరిగింది వాళ్ళ నాన్న ఆరోగ్యం పూర్తిగా చెడింది
నలుగురులో గొప్పగా ఉండాలని డబ్బంతా గుడ్డ
లకీ, టాయిలెట్ సామాన్లకే పోసేది మేము
ఎంతగానో చెప్పాము కాని ప్రయోజనం లేక
పోయింది మద్రాసులో ఉండగా పెయింటింగ్
నేర్చుకుంది మంజుల నిజ రూపాన్ని చూడాలంటే
పెయింట్ చేసేటప్పుడే చూడాలి భగవంతుడా

వరాన్నిచ్చి — అధోపతనంనుండి మంజులను రక్షిం
చాడు లేకుంటే మంజుల యీవరకు వీధుల్లో
తిరిగేది—దేవుడి దయవల్ల ఎక్కడా తప్పుకుండా
బి ఎస్ సి పాసయి వచ్చింది అయితే ఏం ప్రయో
జనం ? మంజుల చదువు ముగించి రావటం,
వాళ్ళ నాన్న మంజులను నా చేతుల్లో పెట్టి కన్ను
మూయడం జరిగింది వాళ్ళ నాన్న చనిపోతే
మంజుల ఒక్క కన్నీటిబొట్టు కూడా కార్చ
లేదు ఆశ్చర్యంగా లేదూ ?”

“ఉహూ” తల అడ్డంగా తిప్పాను

“మంజుల రక్తబంధాల్ని మరచిపోయింది !
తనెవరో తనకు తెలివంతగా మారిపోయింది—
ప్రకాశం ! ఇంతకన్నా అన్యాయం మంజుల కేం
జరిగాలి ?”

“నేను మరోలా అనుకున్నాను” గద్గద
కంఠంతో అన్నాను.

“అవును తెలియనివాళ్ళలాగే అనుకుంటారు”

“క్షమించండి” లేచి నిలబడ్డాను.

“కూర్చో ప్రకాశం ! పూర్తిగా విను ఈ పిచ్చి
తల్లి నిలా వదిలేస్తే ఏమవుతుందోనని యిక్కడే

శ్రీబాంజనేయప్రశ్న
మీరు కోరిన ప్రశ్నలకు, జవాబులే
వాసి సంవత్సరము, 2 రూ|| M. O.
కేసుండి నెలలంపాక్షిగా 12 నెలలకు
1 సంవత్సరం జాతకము 2 రూ|| పూరి
పేరు, జాబు వ్రాసిన ప్రేము తెలిపిన
నాలును హనుమాన్, శ్రీశైలిపాలయము,
10వలైను, అరంఠల్ పేట, గుంటూరు-2.

Tel SOUND Phone No 120.
ప్రీలపాలిటి కామధేనువు
“డిస్కీ క్యూర్”
(రిజిస్టర్డ్)
(ఋతు తూలమారి)
వేలకొలది ప్రీలూ-“డిస్కీ క్యూర్” వాడి
గుంటూరునాస్పి బాధనుండి నివారించబడిరి
గుంటూరునాస్పి బాధను గ్యారంటీగా
పోగొట్టును నెల రు 4-0-0
డాక్టర్ సి.మల్లిక్ ఫార్మసీ
విశాఖపట్నం
డిస్కీ క్యూర్
వైజాగ్ రేడియో కో, విశాఖపట్నం-1

ప్రీలూ
గర్భాశయ రోగ
నివారిణి

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను
రోగార్థి, ఆరోగ్యమును సంరక్ష
మనవరంకేయిను, అన్నిరోగ
దారణను ఏపా 2.8.0

గర్భాశయ రోగ నివారిణి

ఉద్యోగం వేయించాను తన కిష్టమైందా చాలా చక్కగా టీవీ చేస్తుంది—నువ్వెప్పుడు వినలేదా ?” హెడ్ మాస్టరు నా కళ్ళలోకి పరిశీలనగా చూస్తూ అడిగారు

లేదన్నట్లు తలూపి వచ్చేశాను తర్వాత వారం రోజులు మంజూల స్కూలుకు రాలేదు. హెడ్ మాస్టరు కూడా అంతగా కనుపించలేదు సీరోజు ఆఫీసులో ఉంటే డైర్యం చేసి అడిగాను “జ్వరం గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్లో చేర్చించాను వారంగా మనిషి మన స్పాన్సరులో లేదు ఈరోజే కాస్త తెలివి వచ్చింది”

“అంత జ్వరమా ?”
“అవును వారం రోజుల క్రిందట వాళ్ళమ్మ తిరిగొచ్చింది”
“అ”

“ఎలా వచ్చిందని అడుగు— ప్రాణాలు కళ్ళలో పెట్టుకు వచ్చింది టి బి అట! చూడాలే ఆశ తోనే వచ్చింది ఎక్కడో నల్లంలో దిగి మంజూలను పిలవనంది మంజూల పోనంటే పోనని మొండికేసింది నేనే రహస్యంగా తీసుకెళ్ళాను”

నా కళ్ళలో దేనికోసమో వెతుకుతున్నట్లు పిందింది—కళ్ళు దిండుకున్నాను
“అ రాత్రే ఆమె కళ్ళు మూసింది తెల్లవారే సరికి మంజూలకు జ్వరం మండిపోతుంది ఈరోజే కాస్త తెలివొచ్చినట్టుంది”

ఆ సాయంత్రం హాస్పిటల్ కు పరుగెత్తాను నర్సు జ్వరం చూస్తోంది మంజూల నన్ను గుర్తు పట్టిందో లేదో గానీ అటువంటి భావాలు నుటుకు ముఖంలో చూపలేదు టెంపరేచర్ నోట్ చేసి నర్సు వెళ్ళిపోయింది అట్టయినట్లు లాకర్ మీద పెట్టి కాసేపు నిల్చున్నాను మంజూల ఏం మాట్లాడలేదు కిటికీలోంచి నూన్యాకాశంలోకి చూస్తున్నట్టుంది

“ఎలా ఉంది” ప్రక్కనే స్టూలుమీద కూర్చుంటూ అడిగాను
మంజూల ఉలికిపడి నావైపు చూసింది
“జ్వరం తగ్గిందా ?”
“ఊ”

“హెడ్ మాస్టరు అట్టయినట్లు వంపారు” (అబద్ధం నేనే తీసుకెళ్ళాను)
“ఓ పండు వలసనా ?”

అంగీకారంగా తలూపింది.
తానులు వలిచి ప్లేటులో పెట్టి మంచంమీద పెట్టాను.
“తీసుకో”
“నద్దు.”

“వలసమన్నావుగా !”
“ఎప్పుడూ ! ?” పిచ్చిగా నా కళ్ళలోకి చూసింది.

హెడ్ మాస్టరు — ఆయన భార్య ఎచ్చారు. ఎన్నో విదాల నచ్చవెప్పి పండు తినిపించారు. హెడ్ మాస్టరు భార్య అక్కడే ఉండిపోయింది నేనూ హెడ్ మాస్టరు వచ్చేశాము
మర్నాడు సాయంకాలం వెళ్ళాను మంజూల చిరునవ్వుతో ఆహ్వానించింది నేను ఆశ్చర్యవద్దాను

రా గో ద య

బోతాయి నందు ఒలిచి యిచ్చమంది ఒలిచి ఇచ్చాను.

“మా అమ్మ చనిపోయింది”
“తెలుసు” మంజూల కళ్ళలోకి చూస్తూ అన్నాను

క్షణం క్రితం నవ్వుతున్న ముఖం విషాదా వ్యాధితమైంది

“మా అమ్మ మా అమ్మ” మంజూల చెప్పలేకపోయింది కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి

“నా కన్నీ తెలుసు మంజూలా ! నువ్వేం బాధ పడకు” అనునయంగా అన్నాను

“మీరు వెళ్ళండి ! యిక్కడవుంచి వెళ్ళిపోండి”

ఆ కర్కశబ్దం ఎక్కణ్ణుంచి వచ్చిందో నా కర్థం కాలేదు

నిరాశతో యింటి ముఖం వట్టాను తరువాత వారం రోజులకు మంజూల స్కూలుకు వచ్చింది చిరునవ్వుతో వలకరించాను ఇంకా ఆ విషాద మేఘాలు ముఖంలోనుండి తొలగిపోలేదు

నా హృదయం ద్రవించింది
“ఇప్పుడు కులాసాయే కదూ !”

“ఊ ఆరోజు హాస్పిటల్లో వెళ్ళిపోమ్మనా ననే కోపం వచ్చిందికదూ !”

“లేదు” సంతోషంతో అన్నాను

“లేకుంటే తర్వా తొక్కసారి గూడా రాలేదే ?”

“నీ క్రోవం తెప్పించటం యిష్టంలేక”

మంజూల నవ్వింది నవ్వులో యారోజు జీవం తోణికిన లాడింది

“ఆరోజు పెయింటింగ్ కావాలన్నారు”
డ్రాయర్ల పెయింటింగ్స్ తీస్తూ అంది

పెయింటింగ్స్ గాలించి చివరి కొకటి తీసి నా ముందు పెట్టింది ఆత్రంగా దాని వైపు చూశాను

వచ్చని కొమ్మమీద—తెల్లని పావురం ఉంట నిలాకాశంలో విహరిస్తున్న నీలి మబ్బుల్ని అనురాగంతో ముద్దు పెట్టుకుంటున్న నీలి కొండలు. ఆ కొండలనుండి మందగమనంతో ప్రవహించే సెలయేరూ. ఆత్యంత రమణీయంగా ఉంది. పట్టు తప్పి పరుగెత్తి పోతున్న హృదయాన్ని వట్టి అపాను.

“ఇది మీకోసం మొన్ననే వేసాను.”

“ఘోక్స్” మంజూల కళ్ళలోకి చూసి నవ్వు అన్నాను. విశాలమైన మంజూల కళ్ళు సిగ్గుతో క్రిందకు వాలాయి. మరుక్షణమే నా కళ్ళలోకి చూసింది

“ఆమె నల్లని కళ్ళలో పారాడున్న రాగ రేఖలు నా జీవితానికి అనురాగరేఖలై—జీవిత గమ్యానికి నన్ను చేర్చేటట్లు చూడు భగవాన్” మనసులోనే ప్రార్థిస్తూ క్లాసువైపు పడినను ★

నరముల దుర్బలత్వము వస్తే అంతా కోల్పోయినట్లు

- * నరదృష్టము
- * మనస్సంకటము
- * ఎక్కువ పని
- * ఎడతెగని ఆజీర్ణము

నరముల బలహీనత, నామాన్య కాంక్షలు

- * మతిమరుపు
- * భీతదృక్కులు
- * భ్రాంతి
- * ఆత్మహత్యా ప్రయత్నములు
- * చిత్త విభ్రమము

దీని భయంకర పరిణామములు

నరముల దుర్బలత్వము పోగొట్టుటకు

సేరు గా గాని ఉత్తరాల ద్వారా గాని కవరాజ్ పండిట్ దుర్గాదత్త శర్మ వైద్య వాచస్పతి, వారిని సంప్రదించండి.

Nayratna Kalpa Pharmacy
Jullundur City (India)